

معطر حرمات

هفته نامه (اخلاقی - تربیتی)
معاونت تربیت و آموزش عقیدتی سیاسی
۹۲ مهرماه ۱۴۰۰

آقا امیر المؤمنین علی علیه السلام می فرایند:
همان‌این دل همانندین ها فسرده می شوند، پس برای شادابی دل؛
خنان زیبایی حکمت آمیز را بجید.

نحو البلاذه حکمت ۹۱

پرهیز از ریاکاری و تظاهر

من وصیتِه علی «ع» لکمیل بن زیاد:

یا کُمیلْ لَسْتُ وَ اللَّهُ شَمَلْقًا حَتَّى أَطْاعَ وَ لَا مُمْنَيَا حَتَّى لَا أُخْسَى وَ لَا مَائِلًا لِطَعَامِ الْأَعْرَابِ حَتَّى أُنْحَلَ إِمْرَةُ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَدْعَى بِهَا.
امام علی (علیه السلام) فرمودند: ای کمیل به خدا، من متعلق نیستم تا اطاعتمن کنند، آرزو بر افروز (و اهل و عده و نویدهای کاذب) نیستم تا از دستورم تخلف نکنند، به طعام اعراب مایل نیستم تا مقام امیر المؤمنینم بخشنند، و بدان نامم خوانند. (بحار الانوار، ج ۷۴ ص ۲۷۷)

شرح حدیث از مقام معظم رهبری:

در این فراز از وصیت، حضرت از روش‌های متدالوں و معمولی که اهل دنیا برای بدست آوردن حکومت و تحکیم و حفظ آن، به آنها متشبث می‌شوند تیری می‌جوید. تملق همیشه، در برابر صاحبان قدرت و سرمایه و مقام نیست. گاهی یک حاکم به آحاد ملت و حتی به افراد زیردست و مطیع نیز تملق می‌گویید تا این که از او اطاعت کنند. می‌فرمایید: من آرزوها را در دل مردم زنده نمی‌کنم و آنان را با وعده‌های پوچ و توخالی سرگرم نمی‌کنم تا از من اطاعت کنند، و گرایش به خوراک ساده صحرانشینان نکرده و مثل آن غذا نمی‌خورم تا از این طریق ریاست و امارت مؤمنین را بدست گیرم. باید توجه کرد که این جمله را کسی می‌گویید که ساده‌ترین طعام‌ها را می‌لیل کرده، سخت‌ترین و دشوارترین شرائط را برای خود در زندگی انتخاب کرده بود. اما در عین حال می‌فرمایید: من به خاطر حکومت، ریاکاری و تظاهر نمی‌تمایم و این مسئله برای ما، خیلی مهم است و باید از آن درس بگیریم که هدف و نسبت ما خالص و الهی باشد و هر کار که انجام می‌دهیم، از متن شرع فقط برای خدا باشد.

جلسه سی و هشتادم از درس فاراج - منبع: <http://www.leader.ir>

حساب‌کشی از نفس

گاهی انسان باید بنشیند و با نفس خود حساب و کتاب کند. پدر ما را این نفس در می‌آورد. به نفس خود بگوید: «تاکی؟ قدر؟ بس است دیگر! به فکر خودت باش!» نفس که به فکر ما نیست، به فکر خودش است. مثل نفس، مثل اسب سرگش است. اگر سوار اسب سرگش شوی، اسب فرار می‌کند. اگر وارد باشی، دهنده ای اسب را محکم می‌گیری، ولی باز هم زورت نمی‌رسد و اسب فرار می‌کند تا برود سرآخور جو بخورد. سر صاحب خود را به سر در طوبیله می‌زند و او را به زمین می‌اندازد و در خون غوطه ور می‌کند. اما خودش سرآخور رفتنه و مشغول خوردن جو می‌شود، به فکر لذت خودش است و فکر صاحب‌ش نیست. نفس ما هم همین طور است. به فکر لذت خودش است، فکر این نیست که ما جهنمی می‌شویم؛ لذا گاهی لازم است به نفس خود بگوییم که دیگر بس است! ما را جهنمی نکن! تا حالا که گذشت، از این به بعد ما را اذیت نکن! نفس ما هم همین طور است. به فکر لذت خودش است، فکر این نیست که ما جهنمی می‌شویم؛ لذا گاهی لازم است به نفس خود بگوییم که دیگر بس است! ما را جهنمی نکن! تا حالا که گذشت، از این به بعد ما را اذیت نکن!

آزمایش شیعیان به روایت امام صدق(ع)

حضرت امام صادق علیه السلام به مفضل می‌فرمایند: «اختبر شیعتنا في خصلتين، فان كانتا فيهم، و الا فاعزب ثم اعزب، قلت: ما هم؟ قال عليه السلام: المحافظة على الصلوات في مواقيتها و المواساة للاخوان و إن كان الشيء قليلاً» شیعیان ما را با دو صفت بیازمای، اگر این دو صفت در آن ها نبود از آن ها به شدت دوری کن، مفضل از حضرت می‌پرسد آن دو صفت چیست؟ حضرت فرمودند: پیا داشتن نماز در وقت فضیلت آن و دیگر مواسات و همدردی با برادران دینی نمودن اگرچه به چیز کمی باشد.

مصادقة الافقان - ص ۳۶ - حدیث ۲